

Přílohy

Příloha 1 – Související zákony s oborem fyzioterapie

Zákon č. 96/2004 Sb.

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,

b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,

c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo

d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), pracuje u poskytovatele zdravotních služeb pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a) až c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 1 rok výkonu povolání v oboru.

(4) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné a rehabilitační péče v oboru fyzioterapie

(www.mzcr.cz/Legislativa/.../pracovnici-ve-zdravotnictvi_1792_11.html,2014[online])

Další jiné související zákony s oborem (dle Unify ČR)

- Zákon č.20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu
- Zákon ČNR č.160/1992 Sb. o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních ve znění zákona č.161/1993 Sb.

- Zákon č.48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů
- Zákon č.258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví
- Vyhláška MZ ČR č.134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, se změnami a doplňky provedenými vyhláškami MZ ČR č. 55/2000 Sb. a č. 135/2000 Sb.
- Vyhláška č.77/1981 Sb. o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví ve znění zákona ČNR č.425/1990 Sb.
- Vyhláška č.49/1993 Sb. o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení
- Směrnice č.10/1986 Věst.MZ ČSR o náplni činnosti středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků
- Metodický návod č.14/1998 Věst.MZ – požadavky pro zajišťování lůžkové zdravotní péče

Příloha 2 - Stupně mzdového indexu pro zařízení se smlouvami se zdravotními pojišťovnami

Index 1 – náročnost výkonu odpovídá kvalifikaci nelékařského zdravotnického pracovníka s vysokoškolským vzděláním s odbornou způsobilostí k výkonu povolání, nebo v případě fyzioterapeuta i bez vysokoškolského vzdělání nebo s vyšším odborným vzděláním (symbol K1, hodnota indexu 1).

Index 2 – náročnost výkonu odpovídá kvalifikaci nelékařského zdravotnického pracovníka s vysokoškolským vzděláním se specializovanou způsobilostí, nebo v případě fyzioterapeuta s osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (symbol K2, hodnota indexu 2,5).

Index 3 – náročnost výkonu odpovídá kvalifikaci nelékařského zdravotnického pracovníka s vysokoškolským vzděláním se specializovanou způsobilostí nebo se zvláštní odbornou způsobilostí, případně s další specializovanou způsobilostí, nebo v případě fyzioterapeuta s osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a po prokázání zvláštní odborné způsobilosti (symbol K3, hodnota indexu 3,5). (kvalifikacni-predpoklady-pro-nasmlouvani-a-uhradu-fyzioterapeuticke-pece.2010[online]).

Příloha 3 –Dotazník pro doplnění hloubkového rozhovoru

- 1) Jste muž/ žena?
- 2) Kolik Vám je let?
- 3) Jste vdaná/ ženatý? Máte děti?
- 4) Kde momentálně pracujete?
- 5) Jaké zaměstnání vykonávají Vaši rodiče, sourozenci, manžel/přítel?
- 6) Jak dlouho jste fyzioterapii studovala?
- 7) Jak dlouhá je Vaše praxe v oboru fyzioterapie?
- 8) Jaké jsou pracovní podmínky na Vašem pracovišti? Co je a není dobré? Jakým způsobem by jste hodnotili prostředí ve kterém pracujete – čistotu, světlo, hlučnost?
- 9) Máte ke své práci všechny potřebné nástroje a technické vybavení?
- 10) Jaká je pracovní atmosféra na Vašem pracovišti, ne/dobrá? V čem? Čím to může být?
- 11) Jak jste spokojen/a se sociálním a hygienickým vybavením pracoviště?
- 12) Snaží se společnost zlepšovat pracovní podmínky?
- 13) Dbá společnost na dodržování bezpečnosti práce?
- 14) Jak vidíte perspektivu Vašeho zaměstnání?
- 15) Jak jste spokojen/a se svou pracovní náplní? S čím ano a s čím ne?
- 16) Máte možnost kariérního postupu? Jakou..?
- 17) Máte možnost uplatnit své znalosti a dovednosti?
- 18) Máte v podniku možnost dalšího zvyšování kvalifikace (kurzy, školení)?

Odměňování

- 19) Od čeho se odvíjí výše platu, Podle Vás?
- 20) Jaký je Váš systém odměňování? Podle kterých kritérií jste posuzován?
- 21) Jste za svou práci adekvátně ohodnocen/a?

Příloha č. 4 Znázornění postupu kódování a stanovení základních 8 kategorií s jejími kódy, subkategoriemi, vlastnostmi a dimenzemi.

Kódy	Podkategorie	Hlavní kategorie	Vlastnosti/značky kategorie	Dimenze
První seznámení se s oborem Vztah ke sportu Vztah k medicíně Neúspěšný pokus dostat se na medicínu Nekonkrétní představy a očekávání Vliv rodičů Uplatnění oboru Zážitek fyzioterapie v dětství Modrá knížka Hledání	Prvotní motivace Sport Medicína	Volba oboru fyzioterapie	Jasná Zacílená Náhradní volba Volba na doporučení Únik	Cíleně x bez orientace v oboru Podporovaná x vyvracená
Nedostatečná příprava terapeutů - psychologie Samotné přijetí ke studiu-motivace Kladné přijímání studia Neočekávání tak náročného studia Spokojenost se studiem Obtížné začátky praxe při nedostatku vědomostí Studium-velká nalejvárna Náročnost studia Teorie převyšuje praxi Průměrné výsledky Vynikající výsledky Extra konzultace při studiu Osvojení si techniky až na kurzech Vinohradská nemocnice 3.lékařská fakulta Fakulta tělesné výchovy a sportu Vyšší odborná škola Touha odejít ze studia Touha dálkového studia medicíny Dřívější doba-nedostatek škol Umění rukou, důležitost teorie Hloubka studia Intenzivní studium Praxe v domově důchodců Neobjektivní hodnocení studentů Potřeba znalosti fyzioterapie	Teorie Praxe Náročnost studia (Ne)spokojenost se studiem	Studium	Se sebezapřením S pocitem naplnění Bez příkládání mu váhy Dis x Bc x Mgr x PhDr Důležitost studia	Bezproblémové x náročné s výbornými výsledky x s průměrnými výsledky uspokojivé x nedostatečné
Ochota studovat Vztah k dětem – touha pracovat s nimi Touha naučit se pomáhat lidem Uvědomění si náplně oboru fyzioterapie Jiná, lépe placená práce Touha pronikat hlouběji do oboru Pocit naplnění Vložená energie do oboru-jako motivátor	Vztah k pomáhání lidem	Odhodlání věnovat se fyzioterapii	Ovlivněné okolím	Bezpodmínečnéx nedostatečné Obnovitelné x neobnovitelné

<p>zůstat Zájem o psychologii Získání kvalifikace Léčba prací Touha studia jiného oboru Tvoření si vlastní cesty Práce nad rámec fyzioterapie Učení se udržet vlastní sílu před pacienty Potřeba předávat vědomosti dál Potřeba stát se lepším fyzioterapeutem Postupné nacházení zálib ve fyzioterapii Odejít z oboru – následně návrat Myšlenky na jiný obor Narození syna jako velký zlom pro rozvoj v oboru</p>	<p>Sbírání zkušeností</p>		<p>Ovlivněné vývojem získáváním informací, zkušeností</p> <p>Ovlivněné rodinou</p>	<p>Ovlivněné x neovlivněné</p> <p>Silné x slabé</p> <p>Podmíněné x nepodmíněné</p> <p>Dlouhodobé x krátkodobé</p>
<p>Počáteční nevědomost jako motivace dále studovat Začátky v praxi -tápání Stres v praxi z nepřipravenosti z Bc. Studia Obavy z nedostatečné profesionality Kurz jako prostředek udržování se při rodičovské dovolené Nedostatečná chybějící výuka psychologie Klacky pod nohy – touha odejít Špatné pracovní podmínky Ztráta motivace k práci Moje know-how Drahé kurzy Zahynutí oboru Problematičtí pacienti 12hodinové směny Pohodlní pacienti Ministerstvo zdravotnictví Potíže s rolí vedoucího fyzioterapeuta Rodičovská dovolená Potíže se sebezprezentací Špatné životní podmínky pro studium Pochyby o dobré volbě zaměstnání Negativní přístup lékařů k fyzioterapii Skloubení 2 prací najednou Změna systému, změna legislativy Vlastní lenost Nespokojenost s nadřízenými</p>	<p>Nedostatečné Zkušenosti</p> <p>Mateřská dovolená</p> <p>Role zaměstnance</p>	<p>Překážky v oboru</p>	<p>Během studia</p> <p>Při nástupu do praxe</p> <p>Během praxe</p> <p>Pronikající do osobního života</p> <p>Týkající se i jiných lidí</p> <p>Ovlivňující další vývoj</p>	<p>Překonatelné x nepřekonatelné</p> <p>Ovlivnitelné x neovlivnitelné</p> <p>Závažné x bezvýznamné</p> <p>Zvládnutelné x nezvládnutelné</p> <p>Občasné x časté</p> <p>Osobní x týkající se celého systému</p>
<p>Spokojenost v oboru Možnost seberozvoje Házení klacků pod nohy Práce s možností nabití energie, naplnění Samostatná odborná práce Otevřená možnost celoživotního vzdělávání Zaujatost pro věc</p>	<p>Seberozvoj</p>	<p>(De)motivace pro obor fyzioterapie</p>	<p>Počáteční x vliv. Vývojem x konečná</p>	<p>Vnitřní x vnější</p> <p>Velká x malá</p> <p>Neměnná x změnná</p>

<p>Touha poznání lidského těla, biomechaniky těla Finanční ohodnocení oboru Nevyzrállost systému oboru fyziologie Vděčnost pacientů Schopnost umět pomoci Nemožnost výběru pacientů Získání odbornosti – vize výsledků Snaha hledání stále něčeho nového Zklamání z lidí při předávání zkušeností Zajímavost oboru Možnost uplatnění vlastních zkušeností Syndrom vyhoření</p>	<p>Syndrom vyhoření, ochrana vlastní energie</p>		<p>Setrvalý stav Velké výkyvy v motivaci Daná osobností jedince Ovlivněná typem studia, následného vzdělávání Udržovaná x dporovaná x kontrolovaná</p>	<p>Dostačující x nedostačující</p>
<p>První praxe na neurologii Doktorandské studium biomechaniky Učení se od kolegů Touha po dálkovém studiu medicíny Pedagogické minimum Odborné kurzy Knihy Specializace v oboru Získávání praktických vědomostí během praxe Konference, videa, internet Pracovní pauza během Vyrovnanější osobnost na základě zkušeností</p>	<p>Praxe Zdroje nových informací</p>	<p>Následující vzdělávání</p>	<p>Potřebné vzdělávání Využití získaných informací Finančně nedostupné</p>	<p>Potřebné x nepotřebné Dostačující x nedostačující Velké x minimální Intenzivní x občasně</p>
<p>Důležitost kvalifikace v daném směru Specializace na fyzioterapii dětí Získávání představ o budoucnosti Uvědomění si, co obor obnáší Dobrý pacient – aktivní pacient Špatný pacient – pasivní pacient Fyzioterapie-součást života pacienta Možnost dělat si fyzioterapii podle sebe Hledání kompenzací Administrativní povinnosti Nutnost samostudia Přístup k pacientům Změna postoje na základě stanovených principů</p>	<p>Znalosti Komunikace Manuální zručnost</p>	<p>Vytváření si vlastních postojů pro obor fyzioterapie</p>	<p>Přirozeně získané postoje Neměnné postoje Naučené</p>	<p>Přínosné x komplikující Dobré x špatné Potřebné x zbytečné Důležité x zbytečné</p>

<p>Touha vymyslet novou techniku Důležitost manuální medicíny Vlastní praxe Rodičovská dovolená Snaha posunout se dál Konkrétní představa vlastního budoucího vývoje</p> <p>Uznávání RHB v Čechách – vysoká úroveň Zahraničí –přístrojová RHB Pocit ztráty prestiže oboru Potřeba hledání kvality Významnost uvědomění pacientů</p> <p>Změna školství systému fyzioterapie Doporučení finanční umožnění dalšího vzdělávání v kurzech Předejití bezradnosti nových fyzioterapeutů praxi Úplné zpoplatnění RHB Změna novely, zákona</p>	<p>Osobní profesní vývoj</p> <p>Vývoj oboru fyzioterapie a jeho systému</p> <p>Doporučení pro obor do budoucna</p>	<p>Vývoj oboru fyzioterapie</p>	<p>Ovlivněný vlastními postoji</p> <p>Ovlivněný silou motivovanosti</p> <p>Ovlivněný rodičovskou dovolenou</p> <p>Nedostatečně otevřený ke změnám</p> <p>Vyžadující změny</p>	<p>Pomalý x rychlý</p> <p>Velký x žádný</p> <p>Ovlivněný x neovlivněný</p>
---	--	---------------------------------	---	--

Kategorie:

Motivace pro obor fyzioterapie

Subk.: prvotní motivace, vztah k medicíně

Subk.: vliv rodičů

Kategorie:

Studium

Subk.: náročnost studia

Subk.: (ne)spokojenost se studiem, vývoj během studia,

Subk.: nástup do praxe

Kategorie:

Vztahy, komunikace

Subk.: vztah k pacientům

Subk.: fyzioterapeut x lékař

Kategorie:

Následující vzdělávání

Subk.: působení v praxi

Subk.: získávání znalostí, zkušeností a jejich zdroje

Kategorie:

Odhodlání věnovat se fyzioterapii

Subk.: zájem o fyzioterapii + motivace

Subk.: myšlenky na jiný obor

Kategorie:

Schopnost zdolávat překážky

Subk.: rodičovská dovolená

Subk.: role zaměstnance

Kategorie:

Postoj k celkovému systému oboru

Subk.: přání do budoucna

Subk.: vývoj oboru

Příloha 5– Hlubkový rozhovor – Kateřina

- Kdy a jakým způsobem jsi se poprvé setkala s fyzioterapií? Kdy jsi se jako rozhodla, že budeš studovat fyzioterapii?

Tak poprvé jsem se s fyzioterapií setkala jako dítě, kdy jsem na fyzioterapii chodila sama se sebou.

- Ehm.

To mi mohlo bejt, já nevím, třeba. Rozhodla jsem se, že bych fyzioterapii studovala asi až na gymnáziu.

- Aa co zapříčinilo to rozhodnutí, jako v čem to bylo, proč?

Byl to jeden z oborů, který mě zajímal hned třeba vedle veterininy. (smích)

- Jo a proč tedy vyhrála fyzioterapie před vetešinou?

Protože na fyzioterapii jsem udělala přijímačky.

- Takže veterina byl ten druhý obor?

Veterina byla asi preferovanější. Na tu jsem chtěla jít spíš a neudělala jsem přijímačky. To je spíš náhoda taková.

- Jaký byl tvůj první impuls pro studium fyzioterapie a jestli ti to někdo vyvracel tuhle volbu a proč a kdo?

Volbu mi vyvracel určitě fyzioterapeut,.

- Někdo z rodiny nebo známý

Ne, ke kterému jsem chodila jako pacient.

- A proč to dělal?

Ehm, bylo mi řečeno, že je to práce, kterou se nedá uživit. Byl to teda, byl to chlap ten fyzioterapeut.

- Ehm

A ještě tam bylo něco součástí téhle otázky?

- Jo, proč to vyvracel, kdo to vyvracel.

Ano.

- A ten první impuls, proč jsi to teda chtěla studovat.

První impuls. Protože mi to přišlo zajímavý.

- Stále si myslíš, že se tím nedá uživit?

Myslím si, že za určitých podmínek se tím uživit dá. Nejsem si jistá, jestli bych s tím uživila celou rodinu jako chlap, kterej třeba živý těhotnou manželku, to nevím, ale myslím si že třeba v kombinaci soukromýho podnikání a tak se s tím vydělat dá a uživit.

- Dobře

Ale né zbohatnout. (smích)

- Tak, ještě někdo, kdo vyvracel tu volbu ještě z jiných důvodů než finančních?

Jo, ještě mi to vyvracela posudková lékařka. Se sháněla před studiem, já nevím, co to bylo. Posudková lékařka?

- No, no.

S ohledem na fyzickou náročnost práce a jelikož já jsem skoliotik a tak. Takže mi říkala, že to není vhodný zaměstnání prostě pro člověka, kterej má problémy s vlastníma zádama.

- Jasný a stejně sis to udržela?

Jo, razítka mi dala a měla jsem o to zájem každopádně, takže.

- Kdo tě jakoby ovlivnil při výběru těch škol.

Sama jsem se úplně rozhodla.

- Jak blízko jsi měla ke sportu, pohybu. Jak blízko jsi měla k medicínské stránce fyzioterapie?

Já jsem do svých 21 let nesportovala a začala jsem potom hodně intenzivně sportovat ve chvíli, to vychází, když jsem byla na škole.

- Takže to už jsi byla na té fyzioterapii?

To už jsem byla na fyzioterapii v těch 21 letech. Aa k medicínský stránce fyzioterapie mám teda blízký vztah. To mě vlastně bavilo na tom hodně. Takže jsem i kolikrát uvažovala nad tím, jestli jsem neměla jít studovat medicínu, protože se vlastně dělaly přijímačky na to bakalářský studium na 3. Lékařský stejný jako na medicínu a bodově bych na to taky měla, ale tenkrát jsem si říkala, že než člověk udělá medicínu, než udělá atestace, tak už je vlastně starej a furt jsem si říkala, že ten výběr fyzioterapie byl prostě lepší volba.

- A studovala jsi teda na 3. Lékařský?

Bc. mám na 3. Lékařský a magistra mám na FTVS.

- Jaký jsi měla očekávání od studia? Když jsi začala studovat? Jaký jsi měla vůbec očekávání od oboru fyzioterapie?

No očekávání m asi bylo, abych to uměla a abych dokázala lidem pomoci, když mají nějaký problémy.

- Na začátku studia jsi očekávala, že chceš pomáhat lidem?

Asi jo.

- A i od studia jsi toto očekávala nebo jsi očekávala něco jako speciálního, co jsi se chtěla naučit a třeba si se naučila nebo nenaučila?

Tak určitě jsem se to chtěla naučit, chtěla jsem to umět.

- A co třeba konkrétně, když jsi jako nestudovala a chtěla jsi něco umět?

Tak, když jsem začala studovat, tak jsem o tom moc nevěděla. A já jsem vlastně zjistila až ve chvíli, když jsem po Bc. nastoupila na rok do práce, jsem měla mezeru mezi Bc. a Mgr., tak až tam jsem zjistila, že to praktickýho rukama dělat moc neumím. Tam mě to hrozně moc jakoby nakoplo k tomu naučit se všechny ty techniky a kurzy si udělat, co nejvíc a tak.

- Ehm, takže zase něco, co jsi neuměla po 3 letech studia tě nakoplo k tomu, abys šla studovat dál.

Hm, hm.

- A pomohlo to? Ty dva roky?

Každopádně. Hlavně si myslím, že pomohlo to, abych si vyzkoušela, že to neumím. Že prostě nastupuju do práce a moc to neumím. Takže tam jsem se pak začala intenzivně..

- A vůbec jako očekávání od oboru, od fyzioterapie, jako co by jsi si představovala ještě před školou?

Ne před školou jsem si to nedokázala představit. Očekávání jsem rozhodně žádný neměla.

- Takže nic splněného a ani nic nenaplněného?

Myslím si, že před studiem ne.

- Jak jsi vnímala první začátky studia a ztotožnění se s oborem? Asi ještě na tom bakaláři teda.

Nevím, ona to byla taková hodně velká nalejvárna, tím, že sme měli stejný předměty jako medicí akorát, že smrsknutý do dvou předmětů. Včetně ortopedie, chirurgie a všeho.

Nikdy sem neměla problémy učit se velký objemy informací, bylo toho hromada, byla to nalejvárna.

Obrovská hromada informací, které se člověk musel nadrtit, ale ja jsem v podstatě před každou zkouškou se učila tejdén, dva. Pak při konci semestru my jsme nemeli moc testu, zkousek, takže to bylo takový nárazový a to mi nevadilo.

- Do jaké míry byla tvá primární očekávání naplněna? Co tě překvapilo a co jsi nepředpokládala?

Hlavně mě překvapilo to, že jsem vlastně měla spoustu informací ale málo praktických zkušeností.

- Jakoby po tý škole jo, jako když jsi nastoupila do tý praxe.

Ale ono i při tý praxi. Protože my jsme měli první praxi po prváku v Kladrubech a přijela jsem tam a dostala jsem něčí pacienty paní, která odjela na dovolenou. A potom prváku jsem prostě nevěděla co s nima můžu a nemůžu dělat a tak. Takže už v průběhu studia mi chyběli ty..

- A nějak si se s tím vyrovnala třeba?

Ono se s tím moc vyrovnat nedalo, protože když to člověk neumí, tak to tak nějak nezíská, jako když to není na tý škole. Tak jako vedle se to nenaučí. Na kurzy jít nemůže bez praxe.

- Jasný, takže to nějak prostě jako proběhlo, odběhlo.?

No, byl to stres, ale nedalo se s tím nic dělat.

- Jak tvoje studium probíhalo, měla jsi dobré studijní výsledky?

Na tom bakaláři jsem měla spíš průměrný, což bylo daný, že jsem nebyla úplně pilnej student. Co se týkalo docházky. Že sem vynechávala přes přednášky. Kdežto po tý práci roční, když jsem nastoupila na magisterský studium, tak jsem byla vynikající student. Protože jsem se to chtěla prostě naučit.

Chodila jsem na přednášky, nevynechala jsem nic. Chodila jsem ještě extra na konzultace a podobně.

- Ehm a co tě tak jako obrátilo?

Protože jsem zjistila, že to neumím. (smích)

- Aha

- Jaký byly tvoje zkušenosti a získané informace ohledně fyzioterapie z jiných fakult?

Tak oni mají . Různý fakulty mají tročsku jiný zaměření, třeba s ohledem na ty hlavní fyzioterapeuty. Jako že v Motole působí Kolář. Tak u nás se razila škola od Jandya sou to trošičku jiný směry nebo(já nevím jak to mám říct) nebo.

- Jo směry.

Směry, jiný pohledy na tu fyzioterapii. Nám vždycky bylo předhazovaný, že třeba fyzioterapeuti z první lékařský, že viděj mnohem víc do tý vývojový kineziologie a podobně. Na rozdíl od nás a a. Ve srovnání třeba s tehdejšíma studentama FTVS (6:52) sme měli třeba míň praxe. Nejvíc to bylo v porovnání se studentama vyšších odborných. Ty měli výrazně víc praxe než my. My sme měli takovou spíš teoretickou nalejvárnou a když jsem se pak setkala s budto v práci nebo při studiu s holkama, který studovaly vošky, tak měli ze studia. Měli mnohem víc tu praktickou stránku.

Mnohem míň medicíny a mnohem víc fyzioterapie.

- A to si myslíš, že je dobře, špatně, nebo?

Tak já si myslím, že do těch začátků je ta praxe hrozně moc potřeba. Ve chvíli, kdy chtěli voškařky studovat pak dál, tak jim strašně moc chyběl ten základ tý teorie v těch ostatních medicínských oborů. Voboje má svoje pro a proti. Já bych byla ráda, kdyby na těch vysokých škola. Teď teda můžu mluvit jenom za 3. Lékařskou, potažmo za FTVS. Kdyby tam našli víc prostoru pro tu fyzioterapii na úkor předmětů, který člověk moc nevyužije. Jako chirurgie. Jo protože pro nás prostě není důležitý umět pitvat potkana, ale pro nás důležitější je umět manuální medicínu. Třeba.

- Jasný, jakým způsobem a směrem se měnily tvoje pohledy a názory na obor fyzioterapie?

Mela jsi představy kam budeš dál pokračovat? Třeba během studia, jestli si narazila na nějaké okamžik a řekla si ne, tak takhle ne. Chci jinak. Nebo jestli to bylo, že si zjistila, že něco neumíš. Něco, co tě prostě odrazilo, že se měnily tvoje pohledy.

Tak já sem každopádně chtěla pokračovat na tom magisterským a nevím.

- A měla si představu, kam by sice chtěla pokračovat. Jako jakým směrem teda? Když už si pokračovala po těch třech letech nějak jakože, kam bys to chtěla směřovat?

Nevím jak to myslíš.

- Hmm, tak šla si třeba na FTVS, že tě třeba bavilo – stabilizační cvičení?

Ne, já sem šla na magisterský na FTVS, v tý době bylo asi jediný navazující magisterský studium. Takže

nebylo na vybranou.

- A nějaký představy, kam by si, když to studium dostuduješ, to magisterský, chtěla dál..

Tak já sem po magisterským zůstala na FTVS ještě na doktorandským, ale na oboru biomechanika, protože fyzioterapii nemaj jako doktorandský studium. Mají kineziologii a biomechaniku. A to bylo jenom díky tomu, že sem vlastně dělala svojí diplomovou práci magisterskou na katedře biomechaniky a vedoucí katedry měl o mě zájem, abych v tý práci pokračovala, abych tam zůstala jako postgraduální student. Takže to bylo spíš pod tlakem okolí, než že by mě to nějak výrazně bavilo. I když mě to bavilo.

- Takže jsi Phdr.?

Ano.

- Aha, s jakým přesvědčením, vizí jsi studium končila. Do jaké míry se změnilo tvoje očekávání a představy než jaké jsi měla na začátku studia?

Tak já sem moc velký očekávání na začátku studia neměla, protože jsem vlastně vůbec nevěděla, co mě čeká...A moje očekávání vlastně třeba s nástupem na to magisterský, kdy sem se to chtěla naučit bylo rozhodně naplněný, protože sem se tam naučila hodně věcí. Strašně moc sem si toho doplnila. A měla sem vizí, jakoby hlavně v budoucnu pravidelně si doplňovat informace dalšíma a dalšíma kurzama, protože ty většinou nastupujou až po nějakých letech praxe, takže sem se snažila se každé rok hlásit na další kurzy, abych jakoby ty informace nasbírala po tom studiu.

- A to se dařilo a daří?

Daří.

- A jsi na mateřský dovolený.

Jsem na mateřský dovolený

- A jsi tam 2 roky a pracuješ při tom? Nebo? Nebo chodíš na kurzy?

Chodim na kurzy, jsem si před mateřskou dodělala Mojžíšovou a teď mám rozdělanýho Mekenzieho, kterej je na dva roky dejme tomu třeba.(12:34)

- A to tě někam posouvá nějak?

Určitě, rozhodně mi to umožňuje za A se neučit něco nového za B nezapomenout to původní. Protože na tý mateřský se člověk nedostane tolik k tý práci jako, když do práce chodí.

- Jak by jsi popsala tvůj nástup do praxe? První týdny, měsíce?

Tak pokud počítám jako první nástup do praxe tu roční pauzu mezi bakalářem a magisterským, tak to bylo zajímavý a trochu krušný, protože člověk prostě tápal. Jako po tý praktický stránce.

-A jenom po tý praktický stránce nebo byly ještě nějaký věci, který prostě nebyly v tý škole?

Nevim, třeba zase tu teoretickou přípravu, já sem nastupovala na neurologii, má člověk dobrou. Takže mi nedělalo problémy vědět co se týká jaký diagnózy a podobně, ale nebyla jsem vybavená tou manuální zručností nebo člověk prostě po těch třech letech umí trochu nějaký mobilizace, měkký techniky, ale už třeba prostě neumí Bohatna, co by prostě na tý neurologii využil nebo tak.

- Hm, po těch třech letech neumí?

No, neumí. Protože jakoby do těch technik nakoukne, je mu řečeno k čemu se používaj, jak zhruba vypadaj, ale zároveň ti každé fyzioterapeut řekne a i teď kon, když učim tak v podstatě já říkám těm studentům, že se to v podstatě dá naučit až na tom kurzu. Tyhle techniky se prostě nedaj učit ve škole. Tam je dobrý naučit ty studenty hodně dobře manuálu a základy nějakých technik. My jsme třeba měli na škole třeba PNF, ale ..nebo třeba senzomotoriku. Jo protože se to na 3. lékařský relativně učí. Ale prostě zase jiný techniky. Vojtu sme měli, opravdu, že jsme jenom věděli, jak to vypadá, ale Vojtu bez kurzu člověk bude mít jenom aby tušil, jak to vypadá a neumí ho použít.

- A kde učíš?

Já jsem učila v rámci té své práce ve Vinohradský nemocnici, tak jsem učila tam ty studenty bakaláře.

- Vinohradskou, tam choděj....

3. Lékařská. Oni nám tam chodili teda na kurzy nebo třeba ne na kurzy. Na praxi tam choděj i z jiných fakult i studenti z FTVS i z jiných lékařských fakult, i když ne moc často. Ale ty jsme měli všichni ti pracovníci v rámci té práce, ale já jsem měla ještě jakoby i výuku těch studentů z 3. lékařský.

- Na co jsi si musela zvyknout a s čím se vyrovnat?

Nejvíce mi potíže dělalo, dělat takhle moc brzo ráno a to jsem si rozhodně musela zvyknout, protože to se všude dělá od 7hod, i dřív. Aaa (teď si nic nevíbavim). Víím, že třeba když jsem dělala....ve chvíli, když jsem studovala ten postgraduál, tak jsem vlastně dělala na částečný úvazek v soukromí klinice a tam jsem si rozhodně musela zvyknout, že mám na pacienty tak 20 min. čistého času. a...

- A v rámci tvých vědomostí, zkušeností. Že by ti třeba něco chybělo nebo, že by ti třeba něco nevyhovovalo nebo, že bys to chtěla jinak nebo prostě tak jako.....

Tak ty začátky mi nevyhovovalo, když jsem vlastně měla nedostatek těch praktických vědomostí, ale ...

- Dobrý, to se teda časem taky podalo?

To se podalo časem s kurzama s další školou a hlavně s tou praxí, on se člověk hrozně moc naučí i třeba od kolegů v práci. To musím říct, že sem spousta toho pobrala i v rámci práce.

- A bylo třeba něco, co jsi si nepřinesla do praxe ze školy a potřebovala jsi to, že sis to musela doplňovat jako mimo?

No tak toho bylo spousta.

- A co třeba konkrétně?

Ty techniky.

- Jakým způsobem a do jaké míry se změnilo tvoje vnímání k oboru fyzioterapie po 1., 2., 3., 5., a nebo až po 10 letech praxe? Jak dlouho máš vůbec praxi?

Já mám, na celý úvazek jsem dělala dohromady asi 4,5 roku. Plus jsem tomu dělala asi 4 roky na částečný.

- Tak třeba 1. -5. rok, jestli tam byl nějaký stěžejní prostě okamžik, že tě to někam posunulo nebo tě to nějak ovlivnilo, neovlivnilo. Nebo změnilo tvůj postoj.

Postoje jsem nějak zásadně neměnila a už od prvního roku jsem v zásadě byla přesvědčená, že je třeba se toho kontinuálně učit víc a víc.

- Během jako té praxe, jo?

Během té praxe a jakoby zpětně, když se člověk pak podívá o rok o dva zpátky, kdy si třeba myslel, že už toho umí relativně hodně. Tak člověk znova a znova zjišťuje, že toho uměl o polovinu míň než teď.

To znamená, že i teďkon toho umim relativně málo, když na to budu pohlížet za dalších 5 let praxe třeba.

- Máš pocit, že tě práce naplňuje? Jak v čem, respektive čím. Co dává, co bere?

Práce mě rozhodně naplňuje.

- Včem?

Včem, tak naplňuje mě, že mám dojem, že z větší části jsem schopná spoustě lidem pomoci a člověk vidí vlastně výsledky své práce, hlavně teda byly dobře vidět, když jsem dělala na tom lůžkovim. Vlastně 3 tejdny práce s někým, intenzivní práce člověk ví, že ten výsledek je z velké části jeho, i když na tom samozřejmě spolupracuje i ergoterapeut a psychoterapeut a podobně, tak vidí výsledek té práce, tak to hodně motivuje. (21:38)

- Co dává a co bere?

Nemotivující je samozřejmě finanční stránka té věci, protože si myslím, že na to, jak je fyzicky a duševně náročná, tak je hodně špatně hodnocená finančně.

- A mimo těch financí ještě něco, co bere? Třeba nějaký vyčerpání?

Tak určitě, hmm. Určitě jsem se setkávala s náběhem na takový to vyhoření, kdy naštěstí pokaždé došlok nějaký změně, třeba zaměstnavatele nebo nástupu na mateřskou a podobně a vyčerpání rozhodně duševní i fyzický objevovalo, což vyřešila dlouhá dovolená třeba, ale.

- Přemýšlela jsi někdy o změně zaměstnání? Co bylo důvodem, že si zůstala v oboru?

Jako o změně oboru?

-Hmm,

Jsem rozhodně nikdy neuvažovala, a ?

- Jak tě vnímá tvoje okolí jako fyzioterapeuta?

Moje okolí jako fyzioterapeuta? Většinou pozitivně, rádi se ke mně hlásej, když maj problém. (smích)

- A mysleli si třeba někdy, že by jsi měla dělat něco jiného než fyzioterapii, doporučovali ti něco?

Asi ne.

- Jak tě vnímají klienti, pacienti jako fyzioterapeuta?

Hmm, taky dobře. Neměla jsem žádný problém nebo konflikt s někým a když to řeknu tahle, že se vracejí rádi.

- Co ti dává chuť a motivaci se ve fyzioterapii dále zdokonalovat a vyvíjet se dál?

Noo, co mi dává chuť? Asi protože v tom chi bejt ještě lepší a vyřešit i ty hodně zapeklitý a obtížný problémy v kterých si třeba tedko nejsem stoprocentně jistá.

- Ještě, jak vnímáš ty ty pacienty a jací jsou ti dobří a jací jsou ti špatní pacienti? (24:55)

Takže špatným klientem se stává ten, kterej má očekávání, žemu bude uděláno něco, co mu pomůže okamžitě. Nejlépe pane doktore dejte mi pilulku, ať jsem zdravěj. A dobrej pacient je ten, kterej přijde s tím, že chce, aby mu bylo pomoheno a zároveň je motivovaným k tomu dělat pro to něco i on sám.

- Popište případ dobře a špatně fungujícího vztahu s klientem.

Špatný komunikace mezi terapeutem a pacientem?

-Ano, nestalo se ti to někdy?

Stává se mi, že si s některejma lidma a nemůžu říct, že by to byly stejný typy. To, že si terapeut neporozumí a pak je nejjednodušší toho terapeuta změnit, takže jsme v práci někdy dělali výměny. Protože některý pacientky třeba s hysteričtějšíma sklonama povahy si víc porozuměj s někým, kdo je víc trpělivej a tak. Takže sme si někdy ty pacienty vyměnili, ale jako, že bych měla vyloženě konfliktního pacienta.....rozhodně jsem měla pacienta, na kterého jsem se moc netěšila s kterejma byla ta komunikace horší a já osobně jsem měla trošku problém jakoby při rehabilitaci dětí a dospívajících. Spíš, že jsem nevěděla, jak s nima mám komunikovat, než že by byli nějak problematický, to ne. Tak je pravda, že my už jsme byli na těch Vinohradech tak trošku specializovaný na určitý diagnózy, takže když šéfová rozdělovala na určitý diagnózy, tak s určitou diagnózou nebo podle věku preferovala některý ty terapeuty, takže jsme měli dost asto tu svoji sortu pacientů. Jo, já jsem měla dost často ty vertebráky a pacienty s výhřezama plotýnek. Měla jsem jich jakoby víc, než třeba lidí s RSkama, protože tam byly holky, který měly Vojtu a já ho nemám, tak vlastně měly přednost ony, protože měly k tomu to patřičný vzdělání.

- Jak očekáváš a co plánuješ jako další působení v oboru fyzioterapie?

Tak teď jsem přihlášená na C Mekenziho, což bych chtěla celej ten kurz dodělat, to bude třeba v rámci dvou let a po mateřský se předpokládám budu vracet na ty Vinohrady zpátky, i když teda trošku váhám s ohledem na vzdálenost a že budu trošku mít dvě děti, vodit do školek a podobně. Žádnou velkou změnu jinou.

- Co by mohlo tvůj vztah k fyzioterapii změnit? Jestli něco takový je?

Já se ještě vrátím k tý předchozí otázce, jestli teda můžu, já jsem totiž začla zvažovat, že by mi možná vyhovovalo prolnout tu práci, kterou jsem dělala dosud, prolnout ji se soukromou praxí. Pokud to trochu půjde z časovýho i finančního hlediska, zařídit si i soukromou praxi, kterou bych provozovala 2,3 dny v tejdnu a ostatní se vlastně věnovat práci, která je vlastně zajímavější, protože tam jsou zajímavější diagnózy a složitější případy a výuka a atestanti a podobně a mnohem větší zodpovědnost a tak. Tak jakoby prolnout to. Jedna ze měn, které bych byla ráda, aby nastaly, abych se částečně osamostatnila, abych mohla mít svoje pacienty, protože mám širokým okruh známých, který potřebujou pomoct a chtějí pomoct ode mě, tak abych měla tu možnost, kde to dělat a ideálně aby to bylo něco, co bude víc vydělávat.

- Chápu. No a co ten vztah k tý fyzioterapii, jestli je něco, co by mohlo změnit tvůj dosavadní vztah?

Já mám takovej vnitřní dojem, že neumím nic tak dobře jako fyzioterapii, abych mohla uvažovat někdy nad tím, že bych mohla změnit obor. Připadá mi, že do ničeho jiného nevidím takhle.

- Co by mělo být podle tebe fyzioterapeutům umožněno, aby byly v práci více motivovány?

(dlouhá pauza)

Já si myslím, že mají umožněno všechno, protože kdo se to učit chce, na kurzy může chodit. Myslím si, že je spousta zaměstnavatelů, kteří kurzy platí a je pravda, že kdyby nestály kurzy tolik, co stojím, respektive, kdyby člověk vydělával víc, tak jich má víc. Takže určitě by bylo dobrou motivací, aby sám zaměstnavatel chtěl, aby se ten fyzioterapeut dál vzdělával, protože v těch nemocnicích jim dost často stačí, že ten člověk má nějaký titul, ale už neberou v potaz, že ten titul neznamená, že má dostatek praktických zkušeností, že to pak znamená ty kurzy. Nám třeba zaměstnavatel některý kurzy hradí ale většinou s tím byly tak velké problémy, že (33:41)jako kdyby nehradil, takže.

Ale zároveň vzhledem k tomu, že pojišťovna bude za ty kódy platit pořád stejně a my nevidíme víc peněz, tak oni nemají motivaci, aby my se vzdělávali víc, ale myslím si, že vzdělávání v průběhu té práce nakopne toho fyzioterapeuta, že ho ta práce víc baví potom. Protože vidí víc těch možností a nespadne do takové té rutiny, kdy chodí po půl hodinách babička s k terou dělá pořád ty samý hmaty a měkký techniky, když má víc těch kurzů,tak si je ty techniky víc vyzkouší a mnohem víc ho to baví, nespadne do té rutiny, do toho stereotypu.

- Do jaké míry máš zkušenosti s fyzioterapií za hranicemi ČR? A do jaké míry dáváš těmto informacím a zkušenostem důležitost?

Nemám žádný.

- Do jaké míry tě ve tvém profesním životě ovlivnili nějaké osobnosti? Jestli takový nějaký byli?
a nebo taky i okamžiky? Něco,co tě výrazně ovlivnilo, posunulo?

Tak výraznější,to už jsem říkala několikrát. Když jsem měla tu možnost narazit na zeď a zjistit, že toho moc neumím a musím říct, že. Jsme si pak udělali takovou studijní skupinku ještě s dvěma spolužačkama na tom magisterském studiu a setkávali jsme se v průběhu té školy, kde jsme si zkoušeli na sobě, třeba manuálu a tak.

A konzultovali jsme tenkrát s , nevím co má za titul s fyzoterapeutkou magistrou Špringrovou?

- Ta už je PhDr.

Jo, PhDr. Už bude, která vlastně v době, kdy já jsme studovala na FTVS, tak jsme ji měli a teď nevím, jestli na diferenciální diagnostiku nebo..Bylo moc příjemný, že byla moc ochotná, nám vždycky poradit a ukázat nám to, jak se to dělá. Takže myslím, že mě docela ovlivnila...Možná o tom neví. V rámci řešení problematických pacientů mě hrozně moc ovlivnila v mé práci Míša Veverková, která dělá na Vinohradech. Ona dělá, já nevím jak se jmenuje ten institut.

- Do jaké míry tě během tvého profesního vývoje provází tvoje osobní motivace?

Asi celou dobu, podle toho, co poslouchám...

No asi jo.

-Kdyby jsi měla neomezenou možnost cokoli ve fyzioterapii změnit, co by to bylo?

Já bych změnila tu výuku,

- A jakým směrem nebo jak?

Aby ti studenti nebyli tak bezradní, když přijdou do té praxe.

- A co by jsi třeba zlepšila nebo změnila? Nebo vylepšila?

Aby měli mnohem víc praxe třeba a aby měli nějaký osobnější vedení než nějakých 20 studentů na oddělení a aby si to mohli třeba i vyzkoušet na úkor nějakých podřadnějších nalejvácích předmětů. Pokud by to jenom trochu šlo. Je mi jasný, že to úplně není reálný.

- Proč to není reálný?

Je pravda, že prostěnění jednoduchý sebrat pacienta, kterej dobrovolně se nechá terapeutova člověkem, kterej teprv studuje a je třeba v prváku. Ale když by to bylo nějak odstupňovaný třeba, tak by to šlo, cokoli.

-Tak děkuji, to byla poslední otázka. Ještě něco, co by jsi chtěla v rámci tohoto rozhovoru doplnit?

Asi ne (smích)

- Dobrý, tak moc děkuju.

Příloha 6 – Projekt diplomové práce

PROJEKT MAGISTERSKÉ PRÁCE

Karlova univerzita,

Fakulta humanitních studií,

Řízení a supervize v sociálních a zdravotnických organizacích

Předběžný název magisterské práce:

Motivace fyzioterapeutů pro jejich profesi, vývoj této motivace během jejich pracovní kariéry.

Jméno a příjmení: Bc. Šárka Melounová

Osobní č.: 35421484

Imatrikulační ročník: 2011

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Olga Šmídová Ph.D.

V Praze: 4. ledna 2013

2. Formulace a úvod do problematiky

Magisterská práce by měla snahu o přiblížení vztahu motivace, motivačních podnětů a jejich nastavení pro obor fyzioterapie. Ve vztahu motivace a fyzioterapie bych ráda přiblížila, jak motivace ovlivňuje průběh profese fyzioterapie jednotlivých terapeutů. Na druhé straně bych chtěla zachytit, jak a kam změna kariérního postupu posouvá motivační podněty, a jak se tyto podněty dokáží na základě oborové a pracovní reflexe měnit, mizet a znovu obnovovat v jiných kontextech. Zkoumána by byla také rezistence pracovníků vůči syndromu vyhoření jako jisté formy ztráty motivace a apatie.

Jak uvádí (Kolman 2012) „Pro většinu lidí je práce jednou z nejdůležitějších součástí života a to ať už k ní zaujmají jakýkoli vnitřní postoj.“ Jde však i o to, jak smysl práce (nikoliv jen placeného zaměstnání) chápou a jakou úlohu v jejich životě v různých etapách života hraje.

V dnešní době je o obor fyzioterapie velký zájem a předpokládá se, že zájem ze strany pacientů či klientů ještě poroste a to z důvodů přibývání zdravotních potíží pohybového aparátu. Zájem o obor však projevují i studenti, kteří podávají přihlášky na vysokou školu s odhodláním, silnou motivací a velkými ambicemi. Obraz a prestiž profese jako součást zdravotnických povolání je však neusazený.

Předpokladem velkých ambicí by na samém začátku studia oboru fyzioterapie byla nějaká kombinace a vztah vnitřních a vnějších motivací jednotlivce. Jak se lze dočíst v diplomové práci z pohledu pracujících, mezi které fyzioterapeut také patří od (Kozlerová 2009): „Motivace je hybná síla posilující jedince k vykonání určitého činu. Stejně tak může být motivace hybnou silou proto, abychom přiměli druhého k vykonání určitého činu.“ Tuto citaci lze doplnit faktem, že motivace dělat něco nějak je i zdrojem kritického pohledu na dosavadní praxi a snahy po zlepšení podmínek, náplně a výkonu profese. Tím může být motivace zdrojem problémů, pokud není motivace ze strany vedení a kolegů využito.

Motivační faktory pracovníků se nejčastěji skládají z vnitřních přesvědčení a postojů jednotlivce. Druhým důležitým zdrojem je potom organizace i s prostředím, kulturou, spolupracovníky, pracovními podmínkami, kde jedinec pracuje.

V rámci diplomové práce by byl kladen důraz na reflexe počáteční motivace fyzioterapeutů a jejich další vývoj kariérního postupu, ať už při přechodu ze studia do praxe, tak také v průběhu několika let působení v praxi.

Zaměřila bych se na hledání souvislostí mezi motivačními podněty jednotlivých fyzioterapeutů a to ať na samém začátku působení ve fyzioterapii, tak při vývoji v profesi.

Šlo by o možný vývoj a posun této motivace, její růst či naopak úbytek.

Dále by byl zkoumán vztah vnitřní a vnější motivace fyzioterapeutů. Jak uvádí (Kolman 2012): „Ukazuje se, že vnější motivace může za určitých okolností snižovat vnitřní motivaci. Vnitřní motivace se týká činnosti samé (či cíle samého), a proto souvisí s potřebou výkonu, smyslem toho, co se dělá či dosahuje. Vnější motivace spočívá v tom, co subjektu přináší odměny zvnějšku.“

Do vnějších motivací oboru fyzioterapie by patřila: organizaci jako celek, (kultura organizace, management organizace, komunikace v organizaci, prosperita organizace, pracovní prostředí organizace, etika v praxi).

Jako každá práce s lidmi je fyzioterapie velice náročná pro svůj úzký a častý kontakt terapeuta s pacienty. Fyzioterapeut musí ovládat, jak fyzioterapeutické techniky, tak také být dobrým psychologem, být zdatný v komunikaci s pacienty, mít do značné míry rozvinutou emoční inteligenci. Jak uvádí (Schulze 2007): „Emoční inteligence je psychologickým konstruktem, který v nejširším pojetí představuje schopnost zpracovávat systém emocí a těžit z něj.“

Dále by měl terapeut umět informace předávat a vysvětlovat pacientům, umět zaujmout pacienty a v neposlední řadě být důvěryhodný a budit zdravou autoritu. Všechny tyto předpoklady pro práci fyzioterapeuta se ve školách neučí a pokud ano, jen do jisté nedostatečné míry. Proto považuji motivaci pro tento obor jako zásadní předpoklad proto stát se dobrým a úspěšným fyzioterapeutem. Učení za cesty reflexe neúspěchu může motivovat nebo odrazovat. To, že dotyčný nemá vhodné předpoklady může na základě reflexí zjišťovat až v praxi.

Pro další přiblížení oboru fyzioterapie, bych uvedla (dle UNIFY ČR 2012):

Fyzioterapeutem se stává ten, kdo získá odbornou způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta dle zákona č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních. Odbornou způsobilost bylo dříve možné získat absolvováním oboru fyzioterapeut nebo rehabilitační pracovník na střední zdravotnické škole či oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšší zdravotnické škole. V současnosti lze odbornou způsobilost získat již pouze po absolvování vysokoškolského studia, a to buď v bakalářském, nebo magisterském studijním programu s možností postgraduálního vzdělávání. V praxi tedy vedle sebe působí fyzioterapeuti se středoškolským, vyšším odborným i vysokoškolským vzděláním.

Fyzioterapie se uplatňuje ve všech subsystémech péče o zdraví - v oblasti podpory zdraví, v prevenci (primární, sekundární a terciární), v léčebné péči, v rehabilitaci. Fyzioterapie svými specifickými prostředky zasahuje tam, kde pohyb a ostatní fyzické i psychické funkce jsou ohroženy procesem stárnutí, zraněními, nemocemi nebo vrozenými vadami. Řada medicínských oborů se obrací na fyzioterapii ve smyslu konečných výsledků léčby a schopnosti zařazení pacientů zpět do plnohodnotného života.

Jak již bylo zmíněno, je fyzioterapie v ČR i přes veškerou svou smysluplnost a záslužnost ještě značně nevykrytalizovaná. Terapeutům při jejich práci značně komplikuje neinformovanost a neznalost této profese ze strany pacientů, kteří netuší kdo je vlastně ošetřuje a že jde o vysokoškolsky vzdělaného terapeuta. Nevyhraněný status fyzioterapeuta stále zůstává komplikovaným i v rámci začlenění zdravotnického personálu, kdy fyzioterapeuté nebývají uznáváni ze strany lékařů a tím bývá komplikovaná nutná spolupráce lékař – fyzioterapeut. Tento fakt, kdy zkušený fyzioterapeut není přijímán do týmu lékařů jako plnohodnotný zdravotnický kolega a partner, jistě do značné míry fyzioterapeuta a jeho přístup k dané profesi ovlivňuje. Proto bych i tuto okolnost chtěla zařadit do zkoumání této diplomové práce.

Cíle práce:

- Najít hlavní motivační podněty fyzioterapeutů pro danou profesi, najít spojitosti mezi těmito podněty.
- Na základě zjištění dat a zhodnocení – určení nejstabilnějších motivačních podnětů této profese, které prošly reflexí, jistými vlivy a byly ovlivněny okolnostmi prostředí fyzioterapie. Cílem by bylo zhodnocení i těch méně stabilních podnětů profese. Dalším cílem by bylo přiblížení procesu vývoje motivátorů s popisem jejich změny během kariéry fyzioterapeutů. Důraz by byl kladen na porovnání začínajících a zkušených fyzioterapeutů a jejich odlišné přikládání důležitosti jistým motivačním a demotivačním impulsům. Jde o zjištění, zda se fyzioterapeuté

s demotivátory během své kariéry nějakým způsobem vyrovnávají, hledají cesty nebo prostě otupí a nejsou schopni ani jednoho.

- Zjistit míru motivace a snad i potenciál její výdrže po celou dobu kariéry. Zjištění, zda je toto vůbec možné.
- Zjištění nejčastějších faktorů, které v jistém stadiu profesní dráhy motivaci brání či ji úplně zničí.
- Zjištění do jaké míry se tato motivace vyvíjí, jestli se vůbec vyvíjí. Zjištění míry ovlivnění tohoto vývoje – pozitivní i negativní. Co do změny intervenuje, za jakých okolností dochází k zásadnějším změnám např. demotivování až vyhoření.
- Zjištění zastoupení vnitřních a vnějších motivačních aspektů a jejich vztahu. Zjištění vlivu různých aspektů kultury organizace na motivovanost fyzioterapeutů. Zjištění vlivu platebního ohodnocení na míru motivovanosti.
- Zjištění pojetí a míry výskytu (příznaků) syndromu vyhoření

3. Pracovní postup

Teoretická část:

By byla sepsána na základě dostupné literatury formulování a zpracování, co nejvíce informací týkající se této problematiky. Jednalo by se o informace z oboru fyzioterapie, předpokladů pro tuto profesi. Informace o motivaci pro zdravotnické pracovníky i se zmínkou syndromu vyhoření. Popis pozice fyzioterapeuta v organizacích s jejich kulturou organizace, se zmínkou o managementu organizací a jejich vlivem na práci fyzioterapeutů.

Dle předpokladu by prioritní vnitřní i vnější motivace byla jiného charakteru, než motivace po několika letech studia a práce v oboru. Tato dynamika motivace by se dále vyvíjela a měnila dle postupného úplného uvedení terapeuta do praxe, jeho dalšího samovzdělávání, možnosti rozvoje, vlastních ambicí, platového ohodnocení, typu organizace.

Praktická část:

Praktickou část by tvořil popis práce s metodami kvalitativního výzkumu. Jednalo by se o biografickou metodu. Provedení hloubkových rozhovorů vybraných respondentů. Rozhovory by se týkaly jejich profesní dráhy změn zájmu a změny vlastní motivace pro jejich profesi. Doplnění těchto rozhovorů by tvořila anketa s převážně otevřenými otázkami, které by vznikly na základě právě provedených rozhovorů.

Zhodnocení výsledků daných zkoumání a jejich analýza metodou obsahové analýzy s využitím postupů kódování GT. Sepsání závěru a doporučení pro toto téma.

Respondenty pro kvalitativní výzkum by tvořili:

Fyzioterapeuti s více měsíční až roční zkušeností v oboru. Tito fyzioterapeuté jsou schopni reflexe, co je na práci těší a naopak demotivuje. Respondenti by byli schopni uvědomění si, co práce obnáší a jaké jsou rozdíly oproti očekáváním, která měli ještě při studiu.

4. Předběžná bibliografie k tématu

- 1) ADAIR, J.: *Efektivní motivace*. Z angl. Originálu Effective motivation přeložila Vorlíčková, L. Praha: Alfa Publishing, 2004.
- 2) DEIBLOVÁ, M.: *Motivace jako nástroj řízení*. Z něm. Originálu Motivation als Führungsaufgabe přeložil Loudim, J. Praha: Linde, 2005.
- 3) HENDL, J.: *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Praha: Portál 2008.
- 4) STRAUSS, A.: CORBIN, J.: *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Z angl. Orig. Basic sof Qualitive Research: Grounded Tudory Procedures and techniques, přel. Ježek S. Boskovice: Albert, 1999.
- 5) KOZLEROVÁ, Š.: *Motivační podněty pro osobní asistenty v Pražské organizaci vozíčkářů*, 2009 (Diplomová práce).
- 6) LUKÁŠOVÁ, R.: *Organizační kultura a její změna*. Praha: Grada 2010.
- 7) TYSON, S., JACKSON, T. : *Organizační chování*. Praha: Grada 1997.
- 8) BALCAR, R.: *Úvod do studia psychologie osobnosti*. Brno 2002.
- 9) BROOKS, I.: *Firemní kultura. Jedinci, skupiny, organizace a jejich chování*. Computer Press. Brno 2003.

- 10) HAVRDOVÁ, Z.: Hajný M : *Praktická supervize*. Galén 2008.
- 11) KOPŘIVA, K.: *Lidský vztah jako součást profese*. Portál.
- 12) NEKONEČNÝ, M.: *Sociální psychologie*. Academia.
- 13) HÁJEK, K.: *Práce s emocemi pro pomáhající profese*. Portál 2007
- 14) HONZÁK, R.: *Komunikační pasti v medicíně*. 1999
- 15) KOLMAN, L. (et al.): *Motivace produktivita a způsob života*. Praha: Linde, 2012
- 16) GOLMAN, D.: *Emoční inteligence*. Karolinum.